

LĀ•SKY MĀ•MIVĀ%oo, STESKY BLĀ•ZNIVĀ%oo - 24.

NedĀ›le, 13 bĀ™ezen 2011

Pojedeš do Holandska," oznámil mi PĀ™emek ještĀ› pĀ™ed poradou. NeĀ› jsem staĀ•il cokoliv Ā™íct, pokračĀ› "Vrije Universiteit si vyhlídla náš projekt na ef-osmiĀ•ce a chce o nĀ›m vĀ›dĀ›t pár vĀ›cí." "To je skvĀ›lý, PĀ™emku, ale poĀ•kej... to není jen tak." "Neumíš anglicky? Pojedu taky, ale potĀ™ebuju nĀ›koho, kdo do toho vidí jako ty."

"Domluví se, v tom není problém." "Tak v Ā•em? V práci je teĀ• pomĀ›rnĀ› klid, a jestli potĀ™ebuješ peníze uĀ› snad ne," usmál jsem pĀ™mi vzpomínce, jak mi nabídl druhý den, co jsme se tu potkali, pĀ›jĀ•ku. A Ā› se tenkrát velice hodila. "Ā›ekni mi, kdy a na jak dlouho. Víš, Ā›e tady nejsem sám." "Jo, rozumím." PĀ™emek se podrbl ve vlasech a zalistoval ve svém pda. "Jo, Ā›ili je to pĀ™íští týden, od pondĀ›lka tak na tĀ™i dny, moĀ›ná do pátku. ZáleĀ›í, jak zapĀ›sobíme. HlavnĀ› ty." Tomu se Ā™íká trefa. Sice jsem vĀ›bec netušil, co je to ef-osmiĀ•ka, ale to, Ā›e si nĀ› všiml našeho projektiku, mĀ› prostĀ› potĀ›šilo. Vzal jsem telefon s tím, Ā›e zavolám Myšce, ale pak mi došlo, Ā›e je vlastnĀ› veškole. No tím líp, aspoĀ› si promluví s Pavlínou, stejnĀ› ji asi budu potĀ™ u toho. "Ano, milĀ›ik?" ozvalo se na druhé stranĀ›. "Lásko," usmál jsem se i po drátĀ›, vlastnĀ› i bez drátĀ›. "Mám pro tebe bájeĀ•nou novinu." "Povídej, nemôĀ›em sa doĀ•kaĀ›." Ta její Ā•eskoslovenština pĀ™ímo lahodila mým uš Holandsku si všimli, Ā›e tu máme jeden projekt, a dneska mi PĀ™emek Ā™ekl... no - prostĀ› pĀ™íští týden vy láska." "ZlatíĀ•ko moje, to ti gratuluju... Ā›iĀ›e týmto ma pozývaš, ano?" zeptala se potĀ›šenĀ› Pavlína. Aha.. mĀ› nenapadlo. „No... ne... láska, jde o sluĀ›ební cestu..." úplnĀ› jsem na dálku cítil, jak chladne. Sakra, nemĀ›Ā›u si zatím dovolit zaplatit jí takový výlet. „Aha... rozumiem. Jasné. Aj tak je to skvelá správa. Dúfam, Ā›e budete úspešní. Kedy Ā›a uvidím? Nemohol by si dneska po práci?" „Pavlínko, dneska musím zavézt Myšku na kytaru a je nutné nakupit, nemám z Ā•eho ani uvaĀ™it veĀ•eĀ™mi, omlouvám se. VeĀ•er nemĀ›Ā›eš?" „Nie. ObĀ•as musím byĀ› aj doma... nechcem maĀ› problémy, kým to nerozsekne." „Ok, tak se uvidíme zítra?" „Dobre, láska moja, teším sa na teba veĀ›mi." „Já na tebe taky, Pavlínko." Druhé den jsme sedĀ›li u nás. PĀ™emek mezitím upĀ™esnil informace o výjezdu na zahraniĀ•ní univerzitu a já potĀ™eboval, aby se nĀ›kdo tĀ™i dny staral o Myšku. No - staral - spíš aby na ni nĀ›kdo trochu dohlédl, naštĀ›stí uĀ› je velká... „Pavlínko, jak jedem pĀ™íští týden do toho Nizozemí, nemĀ›Ā› nechat Myšku samotnou. Nemohla bys..." zaĀ•al jsem nesmĀ›le. „Nemohla by som Ā•o?" „Nemohla bys na ni ty tĀ™i dny dohlíĀ›et?" „Jirko promĀ›, ale to by som teda naozaj nemohla. Ako si to predstavuješ? ju mám zobraĀ› k nám a povedaĀ› manĀ›elovi, Ā›e sorry, musím sa trochu staraĀ› o dcéru svojho milenca? A úplne sa odsĀ›ahovaĀ› z domu ešte nechcem. Ešte to nemám rozmyslené... premyslené... ešte som sa definitivne nerozhodla proste", trochu prudce postavila sklenici na stůl a zaĀ•la chodit po pokoji. Vypadala trochu naštvanĀ›. „To je opravdu problém se odpoledne zastavit u nás a tĀ™eba si s ní dát kafe?", cítil jsem, Ā›e zaĀ•inám být naštvanĀ› taky.„Ja nehovorím, Ā›e to je problém. Ale ... mám taký pocit, Ā›e má spútavaš. Vieš jako to myslím?" Skoro jako bych vidĀ›l její sestru. PĀ™ece jen i dokonalá láska má hranice, koukám.„PusĀ› to z hlavy," zvedl jsem se a šel jsem pro Pavlínu kabát. StejnĀ› uĀ› má nejvyšší Ā•as, vilka Ā•ekala.„Ty ma vyhadzuješ?" „Ale ne... stejnĀ› uĀ› bys za chvíli šla, je pĀ›l sedmý." „Jirko, skús ma chápaĀ› prosím." „Jo... to jsem myslel Ā›e dĀ›lám, kdyĀ› jsi mluvila o lásce." Chvíli mlĀ•ela, pak se zvedla a nechala se okabátit.„Ja som nechcela... moĀ›no by to nejak..." „NedĀ›lej si starosti. Ā›eknu SonĀ›, má to kousek a Myška ji ráda uvidí." PavlínĀ› se blýsklo v oĀ›ích.„To nebolo nutné." „Je to nutné Pavlínko. Já ji tady samotnou nenechám." „Ale veĀ• som zrovna chcela... „„Nelámej nic pĀ™es koleno. Máš pravdu. A byl bych rád, abys vĀ›dĀ›la... „Podívala se na mnĀ› tázavĀ›.„...Ā›e tĀ› nechci proto, abys nám vaĀ™ila a štupovala ponoĀ›ky. To zvládáme sami." „Ā•eo je to štupovaĀ›?" „Mno... zašívat ty díry v nich." „Aha... no to aj tak nerobíte." Usmál jsem se. Pusu jsme si dali. Sice nic moc, ale nĀ›co tam bylo. Následujícího veĀ•era jsme se s koleg sešli U Lva, to je docela útulná hospĀ›dka uprostĀ™ed Hradce. MĀ›li tu nejen svĀ›í pivo, ale i obsluhu, v krbu praskalo dĀ™íví a bylo hezky. Na pivo jsme si ještĀ› nezašli, co jsem tady. To není u ajĀ›ákĀ› zas tak Ā•astý je ale je fakt, Ā›e PĀ™emek s KĀ™eĀ•kodlakem jsou Ā›enĀ›i, navíc bydlí mimo Hradec, takĀ›e se k tomu moc pĀ™íleĀ›itost nenašlo. "Já bych tu svoji potvoru nejradší zakous. Místo volného víkendu si vymyslela, Ā›e budeme stĀ›ovat bordel z pĀ›dy, a samozĀ™ejmĀ› na to pozvat firmu nemĀ›Ā›eme, protoĀ›e tam je spousta intimních vĀ›cí, prý," ro se KĀ™eĀ•kodlak, kdyĀ› poprvé ochutil místního kozlíka. "MnĀ› to povídej," pĀ™idal se PĀ™emek, "celou sobotu a nedĀ›li js vozit králíky, to mi ta moje pro zmĀ›nu vyjednala s tchánem. Nenávidím králíky." KĀ™eĀ•kodlak si ho zmĀ›Ā™il ostrým pohledem. "Tedy," opravil se PĀ™emek, "ne, Ā›e bych je nenávidĀ›l, kdyĀ› je zrovna nemusím pĀ™evĀ›et. A vlastnĀ› má Ā›e spíš mám plný zuby tchána uĀ›. To Jirka se má, tyhle starosti uĀ› ho netrápĀ›j." NetrápĀ›j? Nevím, netrápily m nikdy, a v podstatĀ› mi docela chybí nĀ›jaký to pĀ™íbuzenstvo a návštĀ›vy a vĀ›bec... asi to bylo tím zlatavým mokem, najednou se mi zastesklo po MilenĀ›. Co asi dĀ›lá... právĀ› teĀ•? "UĀ› máš nĀ›jak zaĀ™ízenou dceru?" "Je to koĀ•ka, zaĀ™ízuj peĀ•livĀ›, aĀ› se ti tu nezatoulá," rýpnul si KĀ™eĀ•kodlak, ale obšĀ›astnil jsem ho zhruba stejnĀ› ostrým poh jako on PĀ™emka kvĀ›li králíkĀ™m a pochopil. "NĀ›jak to vyjde. AspoĀ› doufám, takovýhle pĀ™íleĀ›itosti se nepouštĀ›j." "StejnĀ› jsme dobrý," oznámil nám PĀ™emek. "Nenapadlo by mĀ›, Ā›e z toho vytluĀ•em tohle." "Jirka je dobrej. Kdyby tu nebyl, tak bys nejel nikam," zkonstatoval KĀ™eĀ•kodlak a já v duchu zkonstatoval, Ā›e to nebylo šĀ›astný prohlášení. NaštĀ›stí se v tu chvíli rozesmál Milan, pobavil ho vtip v nĀ›jakém plátku. Smát se umĀ›l tak, Ā›e jsme nemĀ›li jinou šanci, neĀ› se zasmát s ním. A to ten vtip zas tak skvĀ›lej nebyl. Víte, jak s modlí ajĀ›áci? Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého, Enter! PosedĀ›li jsme dlouho, bylo nám spolu fajn. UĀ› jsem nĀ›co takového mĀ›l zapotĀ™ebí. KdyĀ› jsem se vrátil, Myška ještĀ› nespala, Ā™ádila na facebooku a uĀ› vĀ› pĀ™íští týden Ā•eká.„Ti gratuluju tati." „Dík, Myško. Co bylo ve škole?" „No v

podstatě nic - matiku suplovali a tělák má pohybovat unavuje." "Ty jsi číslo." "Tati... " "Copak Myšarone;ko?" "Neplánuje náhodou... " "No to by mělo zajímal, co má ješarone;tě nenapadlo." "... Áe bych jela do Rychnova, když tu nebudešarone;?" "Ulevilo se mi. To opravdu ne." "Neboj, to máš tedy opravdu nenapadlo. Domluví se se Sořou, staví se tu každě den a jinak budešarone; mít volnej byt. Šarone;lo by?" "Určitě... a tati?" "No povídej." "Proč se nestaví Pavlína?" "Jak bych ti to řekla. Prostě se jí to nehodí tebe." "Chvilí přemýšlela a pak řekla: "Petře by se to hodilo." "Jo .. jak to ten Milan, Enter. ONA Prečo je taký - vešme sa mohli nejako dohodnúť? No pretože je to lev! Posledné, čo sa dá od neho je, že sa bude nejako doprošovať, keď sa cíti odmietnutý, dotknutý. No, zas tak vešmi ťudné by mi to nemalo pripadať akúsi podobnú apriórnu hrdoš, ktorá ovplyvňuje všetku komunikáciu, mám aj ja. Chcešarone;; nechcešarone;? Nechaj tak! Lenže je mi to ťúto, ozaj som bola ochotná nejako to poriešarone;ť. Keš s tým zašal, netušila som, že chce tak málo... zastaví sa každé deň by fakt nebol problém. Myslela som, že by som tam musela byť aj v noci... Teraz to vyzerá, že mu nie som ochotná pomôcť ani v maličkostiach. A to nie je pravda. Viem, som ho sklámala... a nenávidím ten pocit. Nemala byť našarone;a láska dokonalá? Ja ju tak vnímam, ale nevymýšlam si to? On to asi vidí tak, že v tom prípade by pre nás nemal byť problém urobiť pre seba vzájomne šokovek... doslova šokovek. Podľa má je láska "dokonalá aj vtedy, keď si dávame všetko;etko, máme k dispozícii, nemusí to byť nutne všetko;etko, čo by bolo teoreticky možné... hm, a dávam mu všetko;etko, čo mám k dispozícii? Asi ozaj nie... myslím stále len na svoje problémy doma, ale on má tie problémy, a nie malé. Veš ja vôbec netušim, aké to je, staraš sa o dieťa. A byš na to sám. Chudákovi Jirkovi s tým nemá kto pomôcť, keby mal aspoň šarone;te rodičov... Musí to byť vešmi ťaké. A čo urobím ja, keď potrebuje pomôcť? Bez premyšľania odmietnem. Hlavne, že mám plno reš o láske. Pavlína, môššarone; sa hanbiť. Asi horšarone; ako sklamať druhého, je sklamať seba. Môže sa šlovek šarone;te v šarone;tyridiatke zmeniť? Ako sa to robí? Nechcem o Jirku prísť. Chcem mu dokázať, že ho milujem.

ROMAN